

1981, 4. února – Sdělení VONS č. 230 „Petr Cibulka už potřetí odsouzen“ o soudním jednání s Petrem Cibulkou u Okresního soudu Plzeň-město a jeho odsouzení pro trestný čin útoku na veřejného činitele k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.¹

Otřesný průběh věznění signatáře Charty 77 Petra Cibulky, dělníka, nar. 27. 10. 1950 (viz sdělení č. 2, 42, 48, 70, 121, 126, 154, 166)², měl pokračování dne 27. 1. 1981 před senátem Okresního soudu Plzeň-město, jemuž předsedala JUDr. Jana Maršálková. Petr Cibulka byl obviněn z trestného činu útoku na veřejného činitele (§ 156/2 tr. z.).³

Dne 7. 4. 1980 přišli na celu službu konající por. Jiří Matiaska a nstrm. Jiří Václavovič ve chvíli, kdy si P. Cibulka dělal výpisky z Tvorby, jejíž ponechání na cele spolu s dalšími dvěma výtisky Rudého práva a jedním výtiskem Tvorby měl povoleno vychovatelem. Matiaska a Václavovič, aniž se přesvědčili o povoleném počtu a druhu tiskovin, ho vyzvali, aby vše odevzdal, protože narušuje stanovený pořádek na cele. Když odmítl, chytil jej Václavovič za paži, na níž mu zůstala po zásahu modřina, smýkl jím a táhl jej na chodbu. Otřesen bolestí, použil P. Cibulka urážlivých výroků, za něž byl později kázeňsky potrestán.

Na základě těchto skutečností kvalifikovala obžaloba jednání P. Cibulky podle § 156/2 tr. z. Je zřejmé, že příslušníci Matiaska a Václavovič neznali předpisy vnitřního kázeňského řádu, a proto jejich zákrok byl zcela bezdůvodný.⁴ Nadto se dopustili evidentně fyzického násilí, tudíž překročili svou pravomoc a nepříslušela jim ochrana veřejných činitelů. Za urážlivé výroky byl obžalovaný již kázeňsky potrestán a duplicitní potrestání zákon nepřipouští. Nelze tedy u P. Cibulky mluvit o naplnění skutkové podstaty uvedeného trestného činu. Přesto soud shledal P. Cibulku vinným v plném rozsahu a odsoudil jej k 10 měsícům výkonu trestu ve II. NVS.⁵ Odsouzený a obhájce dr. Hulík se odvolali.⁶ Je to již třetí odsouzení P. Cibulky během jeho nespravedlivého věznění. Hrozí

mu též nové trestní stíhání za neplnění pracovní normy v NVÚ Minkovice.⁷ Vzhledem k jeho špatnému fyzickému stavu následkem hladovek a pobýváním po mnoho dní na korekci, je ohroženo nejen jeho zdraví, ale i život, což je dostatečným svědectvím nelidských podmínek věznění moci nepohodlného a přes veškerý brutální nátlak své přesvědčení si uchovávajícího statečného člověka. Obracíme se proto na domácí i zahraniční veřejnost, aby důrazně vystoupila proti bezpráví, páchaném navzdory halasně vyhlášeným humanitním ideálům.⁸

Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 2, s. 5

POZNÁMKY

- ¹ K případu viz dále sdělení VONS č. 183 a 240, dokumenty č. 184 a 241.
- ² Dokumenty č. 2, 42, 48, 70, 122, 127, 155 a 167. Dále k případům Petra Cibulky viz sdělení VONS č. 171, 174, dokumenty č. 172 a 175 a dokumenty mimo sdělení č. 1139, 1147 a 1152.
- ³ V rozsudku vyneseném samosoudkyní Okresního soudu Plzeň-město JUDr. Janou Maršálkovou bylo uvedeno, že Petr Cibulka je vinen z toho, že „v Plzni dne 7. dubna 1980 jako odsouzený vykonávající trest odnětí svobody v NVÚ Plzeň-Bory při výkonu kázeňského trestu, umístění do uzavřeného oddělení, hrubými výroky uvedenými v odůvodnění rozsudku urážel příslušníky SNV por. Matiasku a nstržm. Václavoviče, kteří proti němu prováděli oprávněný zákrok“. LP, Sb. VONS, inv. č. 52, sign. I/1d, kart. 17.
- ⁴ Cibulkův obhájce navíc upozornil na rozpory ve výpovědích J. Matiasky a J. Václavoviče, z nichž bylo zřejmé, že alespoň jeden z nich nemluvil pravdu. Viz rukopisný dokument „Zpráva o dalším odsouzení Petra Cibulky“, LP, Sb. VONS, inv. č. 52, sign. IV/1, kart. 17. K přelíčení viz dále záznam závěrečného jednání u Okresního soudu Plzeň-město uloženou in: LP, Sb. VONS, inv. č. 52, sign. IV/1, kart. 17.
- ⁵ Text závěrečné řeči P. Cibulky viz in: LP, Sb. VONS, inv. č. 52, sign. II/1, kart. 17.
- ⁶ Za obhájce P. Cibulky ex offio byl původně ustaven JUDr. Milan Dort. Viz dopis Petra Cibulky matce Věře Cibulkové z 15. 6. 1980 in: *Informace o Chartě 77, r. 3, 1980, č. 10, s. 10–11.*
- ⁷ Cibulka popsal v květnu 1987 situaci ve věznici v Minkovicích následujícím způsobem: „*Neustálé kázeňské tresty jsem dostával zvláště za neplnění výkonových norem – což je pro normálního vězně obtížné, ne-li nemožné. Civilní*

mistři – často horší než dozorcí – a kriminální živly, které mají v samosprávě a ve výrobě prominentní postavení, lehce mohou z někoho udělat permanentního neplniče z vlastní viny. Je potřeba zdůraznit, že vždycky, když není splněna výkonová norma, je to z viny odsouzeného. Kdo nemůže plnit pro fyzickou slabost, je léčen kázeňským trestem, bitím, hladem atd. Je-li trestů více, dostane návrh na vyšší NVS. Brání-li se tím, že odmítne práci nebo zahájí hladovku, popř. spáchá neúspěšný pokus o sebevraždu, což je časté řešení, může dostat další trest. Vězeňský lékař takřka bez výjimky potvrdí, že vězeň je dost zdrav, aby plnit mohl.“ MUŽÁKOVÁ, Karolína (pseudonym Jany Soukupové): Tři večery s Petrem Cibulkou, *Host*, srpen 1987 – srpen 1988, č. 4, dostupné také na <http://www.cibulka.com/petr/roz/roz.htm> [30. 6. 2014].

- ⁸ Cibulkova matka Věra Cibulková se obrátila se stížností na porušení zákona na generálního prokurátora ČSSR dopisem z 23. 2. 1981. *Informace o Chartě 77*, r. 3, 1981, č. 3, s. 9–10. Dále také zaslala V. Cibulková spolu s Janem Litomiským 28. 1. 1981 stížnost Komisi lidských práv při OSN obsahující zprávu o perzekuci jejího syna P. Cibulky a žádost o pomoc v jeho případě in: *Informace o Chartě 77*, r. 3, 1981, č. 2, s. 10–12.